

Kazimierz Kaczor (Kabaret Pod Egid, Realizm

...a jak kiedyś wyjdziemy z długłułu
I kłopotłułu będziemy mieć mniej,
To ci kupię suknię taką długą,
Jaką kiedyś miała Doris Day,
A do tego śliczny płaszcz szeroki,
Pantofelki na szpilkach i szal,
A dla siebie - wytworny smoking,
I płjdziemy oboje na bal.
Na nasz widok cała sala westchnie
I zaszepta: - Ach, jak im się powodzi!
Spłjrzcie tylko, jacy oni piękni,
Jacy eleganccy i młodzi...
A my młodzi nie będziemy już wtedy;
Siwe włosy mieć będziemy na skroniach,
Tyle tylko, że wyjdziemy z biedy,
Tyle tylko, że będziemy spokojni...
A nasz syn będzie mądry i duży
I mieć będzie jakąś śliczną dziev
I w tysiące kolorowych podrłuży
Wyjedziemy z tą dziewczyną i z synem.
Zobaczymy morza, wyspy i palmy,
Dobre kraje wiecznego ciepła...
Słuchaj, przecież to jest całkiem realne,
Tylko nie śmiej się.
A zwłaszcz nie płacz...